Quaresma -Diumenge de Rams

Per FrancescRiera el dl., 04/04/2022 - 00:00

Is 50,4-7
Fl 2,6-11
Lc 19,28-40. 22,14-23-56

1. Dues entrades triomfals per assistir a la Pasqua

? Per l'oest, Ponç Pilat. Amb tota la panòplia espectacular del poder imperial. Ve de Cesarea Marítima, a 90 Km, ciutat on resideix, més amable per ell que Jerusalem, massa hostil, partisana i provinciana. Vol controlar personalment Jerusalem, quan el poble commemora el "gran alliberament" d'un altre Imperi, el faraònic. Ve precedit de genets a cavall, infanteria, armadures de cuir, banderes, àguiles imperials, llampegueig del sol sobre el metall i l'or.

Els dies de Pasqua cal servar bé l'ordre, i més, quan la població de la Ciutat es multiplica amb els que vénen d'arreu de Palestina i de l'estranger a celebrar la festa del triomf dels esclaus hebreus d'un altre imperi tan faraònic com el romà.

Els espectadors contemplen silenciosos la desfilada imperial, atemorits i també encuriosits pel gran espectacle. La grandiloqüent desfilada, no és un mer espectacle militar, vol escenificar, perquè tothom la vegi, la teologia imperial: l'Emperador és el fill de Déu, Senyor (Kyrios), Salvador (Soter). Pilat representa un ordre social contrari i una teologia rival a la de l'altra desfilada. La teologia que presentava Satanàs a Jesús a les temptacions: la riquesa, el poder, el prestigi. Es d'aquí cal muntar el món

? Per l'est, arriben Jesús i els seus deixebles. De Galilea, a 170 km, proclamant un altre Imperi, el Regne de Déu, on "no només de pa viu l'home, el servei i la senzillesa", com queda palesat en les respostes de Jesús a Satan. Una alternativa a la processó de Pilat: el Regne de Déu arriba sense agressivitats, humil. Jesús concep la grandesa des del punt de vista del servei, no del domini.

(Les persones introduïdes en el vocabulari dels Exercicis de St. Ignasi hi sabran descobrir els dos estils que contempla la meditació de Dues Banderes [Ex. 136-148]).

Se'ls uneix una processó d'entusiastes i simpatitzants, més o menys nombrosa. Estenen robes i sembren el camí de mantells i rams. "*Beneït el qui ve en nom del Senyor, Beneït el Regne del nostre pare David".* L'evangelista ens la narra inspirant-se en els oracles profètics, que veien entrar el Messies com a "rei humil muntant un ase".

Dues processons. La prepotència agressiva de l'una, vol seduir els esporuguits ciutadans de Jerusalem que la contemplen per l'esplendor de riquesa, prestigi i poder. L'altra, en la seva senzillesa, provoca un esclat de joia i alegria. Els qui l'acompanyen palpen que quelcom del tot nou, Déu mateix i el seu Regne, se'ls acosta.

2. Segle XXI a Jerusalem

Cada any, diumenge de rams, els cristians de Terra Santa baixen en processó multitudinària des de la Muntanya de les Oliveres fins a la Ciutat. Presideix el Patriarca Llatí de Jerusalem. Sorprèn que els "cristians" siguin fonamentalment els palestins, acompanyats de pelegrins de tot el món. L'estranger queda sobtat que la processó, enmig dels Hosanna Filio David, sembli un acte d'afirmació palestino-cristiana, mig religiosa, mig sociopolítica. Ho saben prou bé els poders civils, que el dia que vaig tenir el goig d'acompanyar-la, en arribar a la ciutat, ens reberen amb soldats apuntant-nos amb metralletes.

3. El gran "capgirament"

Un pollí...!!??

Alguns esperaven que el Messies entraria a la Ciutat de Jerusalem com a nou David, amb tot el poder propi del gran rei guerrer que va conquerir Jerusalem 1000 anys enrere. Així inauguraria el nou i definitiu Regne. Seria una entrada amb "força" que alguns estaven disposat a provocar.

En efecte, Jesús, arriba per instaurar el Regne, però no a través del triomf, sinó de la mort. No entra victoriós i "trepitjant fort" damunt d'un animal militar com el cavall, sinó damunt d'un pollí, signe del "poc poder", assegut en un animal de càrrega, una cavalcadura que desaconsellaria qualsevol assessor d'imatge. Ve a inaugurar un regnat que ja des d'ara proposa una societat diferent.

4. Nosaltres hi som amb palmes i palmons

El lector fa els seus cants amb una barreja melangiosa d'alegria i tristor, com si volgués oferir al Jesús de l'any 30 tota la cordialitat, en el moment en què el veu desemparat, davant els núvols negres que té al davant. Estén els mantells per terra i rep

aquesta nova filosofia messiànica.

I els fariseus? També hi són. Sembla que el vulguin posar en guàrdia de Pilat, li diuen que els seus acompanyants siguin més cauts en les seves cridòries “profètiques”. Jesús que sempre havia manat silenci davant proclamacions públiques, ara deixa que l’aclamin com a Rei. És tan gros això de l’entrada d’aquest Rei Messies, que fins i tot les pedres l’aclamarien, si callessin els seus.

Nosaltres adorem, gaudim, cantem, callem... I sobretot, desitgem seguir aquest Rei nostre, tan diferent del que el món somnia.

ETIQUETES

RAMS PELEGRINATGE MESSIES